

[Rasmus Hansen.]

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen opfordrer mig til som ordfører for socialdemokratiet at udtale mig om, hvad den forsvarsordning, der nu er foreslået, kunne magte, og hvad den ikke kunne magte. Jeg vil i den anledning gerne sige til det ærede medlem, at jeg ser ingen grund til at gå ind i en diskussion med ham påny om, hvorvidt det Atlantpagtforsvar, hvoraf Danmarks forsvar er et led, i enhver situation kan hindre en besættelse af Danmark. Jeg har tidligere fra dette tings talerstol sagt, og det skal jeg på den givne foranledning gerne gentage i dag, at ingen er i stand til at give nogen forhåndsgaranti med hensyn til, hvordan militære operationer vil forløbe. Jeg kan iøvrigt henvise, som jeg tidligere har gjort, til den udtalelse, som offentligt er fremsat af feltmarskal Montgomery, og som han har fremsat på egne og general Eisenhowers vegne.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var iøvrigt forarget over, at der er gjort forsøg på at finde ud af, hvad den af det radikale venstre skitserede forsvarsordning ville koste. Det synes jeg nu ikke det ærede medlem har grund til at blive forarget over, selvom det ærede medlem med rette kan besvære sig over forsvarsministeriets fejlregning. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har jo både i forsvarskommissionen, således som det er oplyst her i tinget, og i folketingsudvalget haft tilbud om bistand fra forsvarsministeriets embedsmænd til udarbejdelse af et forslag, som kunne gøre det ganske klart for rigsdagen og befolkningen, hvad det er, det radikale venstre vil med hensyn til militære foranstaltninger. Dette tilbud er ikke blevet modtaget af det radikale mindretal. Det radikale mindretal har ikke ønsket at lade udarbejde et forslag, hvoraf befolkningen klart kunne se, hvad det er, det radikale venstre vil gå ind for. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har naturligvis ret i, at det må blive det radikale venstres sag, om det vil lade udarbejde et sådant forslag, men når man ikke vil lade udregningerne foretage af forsvarsministeriets embedsmænd og under medvirken af det radikale venstre, ser jeg egentlig ikke, med hvilken ret man kan besvære sig så voldsomt over forøgene på at finde ud af, hvad en gennemførelse af en forsvarsordning efter de radikale retningslinier vil koste.

Navnlig synes jeg slet ikke, det er berettiget, at det ærede medlem er så forarget over, at man har regnet med den mulighed, at en flytning af de militære etableringer

i København skulle gennemføres i løbet af to eller tre år. De forslag, som nu ligger på bordet, navnlig forslaget til organisationslov, forudsætter jo, at den forsvarsordning, der skal skabes, stort set er skabt inden udgangen af 1952. Det fremgik ganske klart af de udtalelser, jeg fremsatte i dag på socialdemokratiets vegne, at vi regner med, at samtlige anlægsarbejder er gennemført til udgangen af 1952. Men når det er stillingen med hensyn til det forslag, som nu ligger på tingets bord, og som socialdemokratiet har givet sin tilslutning, er det dog ikke urimeligt at regne med den mulighed, at en radikal forsvarsordning skulle gennemføres i praksis på lige så kort tid. Hvis det er tilfældet, vil flytning af de militære etableringer, når man deler beløbet lige midt over, medføre en udgift på ca. 350 mill. kr. om året, så længe flytningen står på. Naturligvis kan flytningen også gennemføres på en helt anden måde, men det er bemærkelsesværdigt, at det radikale venstre, som har rejst dette spørgsmål, ikke i udvalget har ønsket nogen forhandling med andre partier om måden, hvorpå flytningen skulle gennemføres, heller ikke efter at forsvarsministeriet har givet det radikale venstre hele det talmateriale, som det har bedt forsvarsministeriet om.

Jeg synes derfor nok, der kunne være grund til i anledning af den venlighed, som er strømmet officianter og militære musikere i møde i dag fra det radikale venstres ordfører, at sige, at hverken officianterne eller de militære musikere under disse omstændigheder kan vide noget om, hvorvidt et radikalt forsvarsforslag, dersom det blev udarbejdet, ville give dem tilstrækkeligt til at have den sympati i, som de i dag har modtaget udtryk for. Den omstændighed, at det ærede medlem hr. Johs. Christiansen gerne vil i opposition til flertallets forsvarsforslag og derfor har kritiseret næsten alt, hvad flertallet har foreslået, tør i hvert fald såvel for officianternes som for militærmusikernes vedkommende være en håndsrækning af særdeles tvivlsom værdi.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til den højtærede forsvarsminister.

Ministeren var af den opfattelse, at de synspunkter, det radikale venstre har gjort sig til talsmand for, sådan nærmest var piblet frem — jeg tror, det var det udtryk, ministeren anvendte. Heroverfor må det være tilstrækkeligt at bemærke, at ingen i forsvarskommissionen i de i fem år førte forhandlinger kan have været i tvivl om de